യോവേൽ പുസ്തകവും ലയോദിക്യയിലെ സെവന്ത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയും - നമ്പർ ഇരുപത്തിയൊന്ന്

Jeff Pippenger
2025-12-31

ഇരുപത്തൊന്നാം നമ്പർ

> ദിനംപ്രതി അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന യാഗം എടുത്തുകളയപ്പെടുകയും ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛവസ്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന സമയത്തുനിന്ന് ആയിരത്തി ഇരുനൂറത്തി തൊണ്ണൂറു ദിവസം ഉണ്ടാകും. ദാനീയേൽ 12:11.

1844 ഒക്ടോബർ 22 മുതൽ, സത്യവചനത്തെ ശരിയായി വിഭജിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് പ്രവാചകകാലത്തിന്റെ പ്രയോഗം ഇനി പ്രവചനത്തിന്റെ ശരിയായ പ്രയോഗമല്ല. പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിലെ 1290 വർഷങ്ങളുടെ കാലയളവ് 1844ന് ശേഷം ഒരു പ്രതീകാത്മക കാലയളവായി പ്രയോഗിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്; 1844ന് ശേഷമുള്ള ഈ പ്രയോഗം, അഥവാ "സമയം" എന്ന ഘടകങ്ങളില്ലാത്ത ഒരു കാലയളവ്, 1844ന് മുമ്പ് ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനബോധത്തെ നിലനിർത്തേണ്ടതുമാണ്. 1290 എന്നത് 30-നെ തുടർന്ന് 1260 അടങ്ങുന്ന ഒരു കാലയളവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. 1844ന് മുമ്പുള്ള ബോധ്യം ഇതായിരുന്നു: 508 മുതൽ 538 വരെയുള്ള മുപ്പത് വർഷങ്ങൾ, 538 മുതൽ 1798 വരെ ഭരിക്കാൻ ആരംഭിക്കേണ്ട എതിർക്രിസ്തുവിന് ഒരുക്കമായിരുന്ന ഒരു കാലയളവിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു.

2 തെസ്സലോനിക്ക്യരിൽ പൗലൊസ് പ്രതിപാദിക്കുന്ന വിഷയം ആ 30 വർഷങ്ങളുടെ പരിവർത്തനമാണ്. "സമയം" എന്ന ഘടകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യാതൊരു പരാമർശവും പൗലൊസ് ഉൾപ്പെടുത്തുന്നില്ല; എങ്കിലും, ആ മുപ്പത് വർഷങ്ങളിൽ പൗരാണിക ബഹുദൈവാരാധന പാപ്പത്വത്തിലേക്ക് വഴിമാറുന്നതിന്റെ പ്രവചനാത്മക സവിശേഷതകളെ അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. തുടർന്ന് പാപ്പാധിപത്യം ആരംഭിച്ചു. സമയഘടകമൊന്നുമില്ലാത്ത ചരിത്രപരമായ ധാരണ, ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ നാലാമത്തെ രാജ്യത്തിൽ നിന്ന് അഞ്ചാമത്തെ രാജ്യത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; അതിനു പിന്നാലെ പാപ്പത്വത്തിന്റെ രണ്ട് രക്തസ്നാനങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേത് സംഭവിച്ചു. ഇതുവഴി ആറാമത്തെ രാജ്യത്തിൽ നിന്ന് മഹാസർപ്പം, മൃഗം, കള്ളപ്രവാചകൻ എന്നീ മൂന്നംഗ ഐക്യത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനവും പാപ്പത്വത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ രക്തസ്നാനവും മുൻകൂട്ടി പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

ഒരു ്രപവാചകകാലഘട്ട ം പിന്ത ുടരുന്ന മുപ്പ തു വർഷത്തെ ഒരുക്ക ം
ദൈവത്ത ിന്റെ തിരഞ്ഞെ ടുത്ത ജനത്തോ ാടുള്ള നിയമത്ത ിന്റെ
്രപാഥമിക ്രപതീകമാണ്. മുപ്പ തു വർഷങ്ങ ളുടെ ദൈർഘ്യ ത്ത ിൽ രണ്ട ്
ശക്ത ികൾക്ക ിടയിൽ സംഭവിച്ച മാറ്റ ം, അതിനെത്ത ുടർന്ന ് വരുന്ന 12
വർഷത്തെ പീഡനത്തോ ാടുകൂടെ, ്രകിസ ്തുവിന്റെ മുപ്പ തു വർഷത്തെ
ഒരുക്ക ത്തോ ാടും, അതിനെത്ത ുടർന്ന 1260 ദിവസത്തെ രക്ഷ യോടും
ഒത്ത ുചേരുന്ന ു. എതിർ്രകിസ ്തുവിന്റെ മുപ്പ തു വർഷത്തെ ഒരുക്ക ം
്രകിസ ്തുവിന്റെ മുപ്പ തു വർഷത്തെ ഒരുക്ക ത്ത ിന്റെ ഒരു
വ്യ ാജാനുകരണമായിരുന്ന ു. ആ മുപ്പ തു വർഷങ്ങ ളുടെ അവസാനം,
്രകിസ ്തുവിന്റെ സ ്നാനസമയത്തെ അവന്റെ ശക്ത ി്രപാപ ്തിയെയോ,
അല്ലെ ങ്ക ിൽ 538-ൽ എതിർ്രകിസ ്തുവിന്റെ ശക്ത ി്രപാപ ്തിയെയോ
തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. എതിർ്രകിസ ്തുവിന്റെ ശക്ത ി്രപാപ ്തി മുമ്പ ത്തെ
രാജ്യ ത്ത ിൽ നിന്ന ുവന്ന സാമ്പ ത്ത ികവും സൈനികവുമായ പിന്ത ുണ
നിന്ന ായിരുന്ന ു; ്രകിസ ്തുവിന്മേ ൽ പകർന്നെ ാഴുക്ക പ്പെ ട്ട ശക്ത ി അ
മുപ്പ തു വർഷം മുമ്പ ് വിട്ട ുപോയ മുമ്പ ത്തെ രാജ്യ ത്ത ിൽ നിന്ന ുമായി

രണ്ട് കാലഘട്ടങ്ങളിലുമുള്ള ഇടവേള ഒരു ശക്തീകരണത്താൽ അടയാളപ്പെടുന്നു; അബ്രാമും പൗലൊസും മുന്നോട്ടുവച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ട് കാലഘട്ടങ്ങളിലെ ഇടവേള ലളിതമായ താരതമ്യത്തിലൂടെ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. അബ്രാമിന്റെയും പൗലൊസിന്റെയും മുപ്പത്-വർഷ വ്യത്യാസത്തിൽ, ഒരുക്കത്തിന്റെ കാലഘട്ടം ആദ്യത്തെ മുപ്പത് വർഷങ്ങളായിരുന്നു; അത് നിയമപ്രക്രിയയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ട്, മിസ്രയീമിലെ അടിമത്തത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം നിറവേറ്റുവാൻ അബ്രാമിന്റെ സന്തതികളെ ശക്തിപ്പെടുത്തി. നാനൂറ്റിമുപ്പത് വർഷങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ പ്രതീകാത്മകമായ ഒരു വിഭജനവുമുണ്ട്; ശരിയായി പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, ആദ്യത്തെ ഇരുനൂറ്റിപ്പതിനഞ്ച് വർഷങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയാലും ഫറവോനാലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. യോസേഫിന്റെയും ആദ്യത്തെ 215 വർഷങ്ങളുടെയും കാര്യത്തിൽ അത് നല്ല ഫറവോനായിരുന്നു; മോശെയുടെയും രണ്ടാം 215 വർഷങ്ങളുടെയും കാര്യത്തിൽ അത് ദുഷ്ട ഫറവോനായിരുന്നു.

ആ വിഭജനം നാല് തലമുറകളുടെ രണ്ട ു കാലഘട്ട ങ്ങ ളെ
തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. ആദ്യ ത്തെ നാല് തലമുറകളെ, വരിക്ക ു മീതെ
വരിയായി, രണ്ട ാമത്തെ നാല് തലമുറകളുടെ മേൽ ഘടിപ്പ ിക്ക ാം; അങ്ങ െ
ചെയ്യ ുമ്പോ ാൾ, ്രപവാചകാത്മ കമായ ഒരു ആൽഫയും ഒമേഗയും ആയ
യോസേഫും മോശെയും, ഒരു ആൽഫ-നല്ല ഫറവോനുമായും ഒരു
ഒമേഗ-ദുഷ്ട ഫറവോനുമായും പരസ ്പരം ബന്ധ പ്പെ ട്ട ുനിൽക്ക ുന്ന ു. ഈ
സമാന്ത രപരമായ പരിഗണനയിൽനിന്ന ് മഹത്ത ായ ്രപകാശം
ലഭിക്ക ാവുന്ന താണ്; എന്ന ാൽ ഞാൻ ലളിതമായി ചൂണ്ട ിക്ക ാണിക്ക ുന്ന
നാലാം തലമുറയെക്ക ുറിച്ച ുള്ള അ്രബാമിന്റെ ്രപവചനം 430
വർഷങ്ങ ളിലെ നാല് തലമുറകളുടെ രണ്ട ു സാക്ഷ ികളെ
തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു എന്ന താണ്. നാല് തലമുറകളുടെ ഈ ദ്വ ിഗുണ

(പ്രതിനിധാനം ഉല പ്പത്ത ി പുസ ്തകം നാലും അഞ്ച ും അധ്യ ായങ്ങ ളിലെ വംശാവലികളിൽ കാണപ്പെ ടുന്ന ു. രക്ത വംശങ്ങ ളുടെ പട്ട ികയുടെ ആരംഭമായി കയീനും സേത്ത ും നാം പരിഗണിക്ക ുമ്പേ ാൾ, സേത്ത ിൽനിന്ന ് നോഹവരെ എട്ട ് തലമുറകളുണ്ടെ ന്ന ും, അതിനെ നടുവിൽ വിഭജിക്ക ുമ്പേ ാൾ നാല് തലമുറകളുടെ രണ്ട ു കാലഘട്ട ങ്ങ ളുടെ ഒരു (പ്രതിനിധാനം അവിടെ കാണപ്പെ ടുന്ന തുമാണ് നാം കണ്ടെ ത്ത ുന്ന ത്. ഇത് സേത്ത ിന്റെയും കയീന്റെയും എട്ട ്-തലമുറ വംശരേഖകളിൽ തിരിച്ച റിയപ്പെ ടുന്ന ു.

നാലും അഞ്ചും അധ്യായങ്ങളിലെ വംശാവലികൾ അവയുടെ വംശരേഖകളുടെ സമാപ്തിയായി നൂഹിനെ മുന്നോട്ടുവെച്ചുകൊണ്ടാണ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. നൂഹ്, ഇന്ദ്രധനുസ്സാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന മനുഷ്യകുലത്തോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഉടമ്പടിയുടെ പ്രതീകമാണ്. അബ്രാം, പരിച്ഛേദനയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ജനത്തോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഉടമ്പടിയുടെ പ്രതീകമാണ്. ആ രണ്ട് ഉടമ്പടികളും എപ്പോഴും തമ്മിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവയാണ്; നൂഹിന്റെ പ്രളയത്തിന് തൽക്ഷണം ശേഷം ബാബേൽ ഗോപുരം കാണപ്പെടുന്ന ഉല്പത്തി പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലാണ് അബ്രാമിലേക്കു നയിക്കുന്ന വംശാവലി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ആ ഭാഗത്തിൽ അത് എട്ട് തലമുറകൾ അല്ല, പത്ത് തലമുറകളാണ്. അബ്രാമിലേക്കു നയിക്കുന്ന ഭാഗത്തും നൂഹിലേക്കു നയിക്കുന്ന ഭാഗത്തും നൂഹികയും അബ്രാഹാമികയും ആയ ഉടമ്പടികൾ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ജനത്തെ സംബന്ധിച്ച് സംസാരിക്കുന്ന പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ ഭാഗത്തിൽ, ആ തലമുറകളിൽ രണ്ടെണ്ണം മഹത്തായ വെളിച്ചത്തോടെ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു.

> ഏബേർ മുപ്പത്തിനാലു വർഷം ജീവിച്ചു പെലെഗിനെ ജനിപ്പിച്ചു. ഏബേർ പെലെഗിനെ ജനിപ്പിച്ചതിനു ശേഷം നാലുനൂറ്റിമുപ്പത് വർഷം ജീവിച്ചു, പുത്രന്മാരെയും പുത്രിമാരെയും ജനിപ്പിച്ചു. പെലെഗ് മുപ്പതു വർഷം ജീവിച്ചു രെയൂവിനെ ജനിപ്പിച്ചു. ഉല്പത്തി 11:16–19.

ഏബെരെക്ക ുറിച്ച ുള്ള പരാമർശം, തുടർന്ന ് "ഹീ(ബു" എന്ന ഹീ(ബു പദമായി തിരിച്ച റിയപ്പെ ടുന്ന ഹീ(ബു പദത്ത ിന്റെ ആദ്യ പരാമർശമാണ്. തിരഞ്ഞെ ടുത്ത ജനത്ത ിന്റെ വംശാവലിയിൽ, പത്ത ു സന്ത തികളിൽ ഒരാളുടെ പേര് ഹീ(ബു എന്ന താണ്; തിരഞ്ഞെ ടുത്ത ജനം അറിയപ്പെ ടേണ്ട ിരുന്ന തും ആ പേരിലൂടെയാണ്. മൂന്ന ് വാക്യ ങ്ങ ളിൽ ഏബെരും പെലെഗും തിരഞ്ഞെ ടുത്ത ഹീ(ബു വംശത്ത ിന്റെ വ്യ ത്യ സ ്ത അടയാളപ്പെ ടുത്ത ുന്ന തിനായി ഉപയോഗിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. ഏബെർ എന്ന "കടന്ന ുപോകൽ" അഥവാ "കടന്ന ുപോകുന്ന വൻ" എന്ന ർത്ഥ മുണ്ട ്; അ "ഹീ(ബു" എന്ന പദത്ത ിന്റെ മൂലമാണ്. അ(ബാം ബാബേലിൽനിന്ന ് വാഗ ്ദത്ത ദേശത്തേ ക്ക ു കടന്ന ുപോകുന്ന വരുടെ ഒരു (പതീകമാണ്. "പെലെഗ്" എന്ന തിന് "വിഭജനം" അഥവാ "പിളർപ്പ ്" എന്ന ർത്ഥ മുണ്ട ്; ഉല പ്

10:25-ൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, പെലെഗിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ “ഭൂമി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു” എന്നു നമുക്കറിയിക്കപ്പെടുന്

സത്യത്തിന്റെ വചനത്തെ ശരിയായി വിഭജിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ഏബേറും പെലെഗും ഒരു പ്രവചനാത്മക വിഭജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. നോഹയുടെ വംശാവലി എട്ടു പേരടങ്ങിയ രണ്ട് നിരകളെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചു; അവ ഈജിപ്തിലെ 430 വർഷം പോലെ നാലു തലമുറകളുടെ രണ്ട് സമുച്ചയങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. ആദി ഗ്രന്ഥം പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ വംശാവലി എട്ട് അല്ല, പത്ത് എന്ന സംഖ്യയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; കാരണം അത് തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ജനത്തിന്റെ വംശാവലിയാകുന്നു. തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനത അഞ്ചു പേരടങ്ങിയ രണ്ട് കൂട്ടങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെടുന്നു; അങ്ങനെ അത് ദൈവത്തിന്റെ നിയമജനത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന പത്തു കന്യകമാരുടെ ഉപമയോടു യോജിച്ചുനിൽക്കുന്നു.

തിരഞ്ഞെടുത്ത ആ ജനത്തിന്റെ വംശാവലിയിൽ, പെലെഗിന്റെ നാമവും അതിന്റെ ചരിത്രപരമായ നിവൃത്തിയും, ഭൂമി ബാബേൽ ഗോപുരത്തിൽ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അതേ ബൈബിൾചരിത്രഘട്ടത്തിൽ, ജ്ഞാനികളായോ മൂഢികളായോ ഉള്ള രണ്ടു വർഗ്ഗം കന്യകമാരുടെ വിഭജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പത്തിലെ പട്ടികയിൽ പെലെഗ് അഞ്ചാമനാണ്; കാരണം അതാണ് പത്തിന്റെ മദ്ധ്യബിന്ദു. അബ്രാമാൽ പ്രതീകീകരിക്കപ്പെടുന്ന എബെർ എന്ന എബ്രായൻ, അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയിൽ ആ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങൾ വിഭജിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, കടന്നുപോയി ജ്ഞാനിയായ കന്യകയായി മാറുന്ന ഒരു മൂഢകന്യകയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. നാമത്തിൽ ആദ്യ എബ്രായനായ എബെർ, നിയമത്തിൽ ആദ്യ എബ്രായനായ അബ്രാമിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. കർത്താവ് അബ്രാമിനെ ബാബിലോണിൽനിന്ന് വിളിച്ചിറക്കിയപ്പോൾ, അത് അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ സന്ദേശത്തിന് ഒരു പ്രതിരൂപമായിരുന്നു; ആ സന്ദേശം ബാബിലോണിൽനിന്ന് പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും വിളിച്ചിറക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ ശക്തീകരണമാണ്.

പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമ, എബെറും പെലേഗും ചേർന്ന് ഒരു വേർപെടുവാനുള്ള ആഹ്വാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായാണ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്; പെലേഗിന്റെ വിഭജനരേഖ പരീക്ഷണകാലത്തിന്റെ വാതിൽ അടയ്ക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പായി. പ്രവചനപരമായ ബന്ധത്തിൽ, എബെർ പെലേഗിന് ശേഷം 430 വർഷം ജീവിച്ചു; തുടർന്ന് പെലേഗ് 30 വർഷം ജീവിച്ചു. അബ്രാമിന്റെ ത്രിതല ഉടമ്പടിയുടെ ആദ്യപടി എബെറും പെലേഗുംകൊണ്ടാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടത്. അബ്രാം, എബെറും പെലേഗുംപോലെ, രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങൾക്കിടയിലെ വിഭജനരേഖയായിരിക്കുന്നു. അബ്രാമിന്റെ പ്രവചനത്തോടുള്ള പൗലോസിന്റെ കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ, എബെറിന്റെ പ്രവചനത്തോടുള്ള പെലേഗിന്റെ കൂട്ടിച്ചേർക്കലാണ്. എബെർ 400 വർഷ

(പ്രഖ്യ ാപിച്ച ു, എന്ന ാൽ പെലേഗ് 430 വർഷം നിർണ്ണ യിച്ച ു. അതിനാൽ പെലേഗ് പൗലോസിനെ (പ്രതിനിധീകരിച്ച ു; 400 വർഷത്തേ ാടു ചേർത്ത പൗലോസിന്റെ 30 വർഷങ്ങ ളുടെ കൂട്ട ിച്ചേ ർക്ക ലിനെയും. പൗലോസിന്റെ ശു(ശ്രൂഷ ബൈബിൾ (പ്രവചനത്ത ിലെ പെലേഗിനെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന തായിരുന്ന ു. പൗലോസ് തിരിച്ച റിയിച്ച ബൈബിൾ (പ്രവചനത്ത ിലെ “പെലേഗ്”, ജാതിയെ അക്ഷ രാർത്ഥ ത്ത ിലുള്ള തിൽ ന ആത്മ ീയത്ത ിലേക്ക ുള്ള വിഭജനത്തെ (പ്രതിനിധീകരിച്ച ു.

ശേമിൽ നിന്ന് പെലെഗുവരെ അഞ്ചു തലമുറകളുണ്ട്; റെയുവിൽ നിന്ന് അബ്രാംവരെ അഞ്ചു തലമുറകളുമുണ്ട്.

> അവൻ അബ്രാമിനോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: നിന്റെ സന്തതി തങ്ങളുടേതല്ലാത്ത ദേശത്തിൽ പരദേശികളായിരിക്കയും അവർക്കു ദാസ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും എന്നു നീ നിശ്ചയമായി അറിഞ്ഞുകൊൾക; അവർ അവരെ നാനൂറു വർഷം പീഡിപ്പിക്കും. ഉല്പത്തി 15:13.

> ഇപ്പോൾ അബ്രാഹാമിന്നും അവന്റെ സന്തതിക്കും വാഗ്ദത്തങ്ങൾ നല്കപ്പെട്ടു. “സന്തതികൾക്കു” എന്നു, അനേകരെക്കുറിച്ചെന്നപോലെ, അവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നില്ല; “നിന്റെ സന്തതിക്കു” എന്നു, ഒരാളെക്കുറിച്ചെന്നപോലെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; ആ സന്തതി ക്രിസ്തുവാകുന്നു. ഞാൻ പറയുന്നതോ ഇതാണ്: ദൈവം ക്രിസ്തുവിൽ മുമ്പേ സ്ഥിരീകരിച്ച നിയമത്തെ, നാലുനൂറു മുപ്പതു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ഉണ്ടായ ന്യായപ്രമാണം റദ്ദാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല; അങ്ങനെ വാഗ്ദത്തം വ്യർഥമാകുകയും ഇല്ല. അവകാശം ന്യായപ്രമാണത്താൽ ആകുന്നു എങ്കിൽ, അത് ഇനി വാഗ്ദത്തത്താൽ അല്ല; എന്നാൽ ദൈവം അതിനെ അബ്രാഹാമിന്നു വാഗ്ദത്തത്താൽ തന്നെയാകുന്നു നല്കിയത്. ഗലാത്യർ 3:16–18.

മുപ്പത് വയസ്സ്

യേശു തന്റെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ മുപ്പത് വയസ്സായിരുന്നു.

> യേശു തന്നേ ഏകദേശം മുപ്പതു വയസ്സുള്ളവനായി തന്റെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു; അവൻ (ജനങ്ങൾ ധരിച്ചതുപോലെ) യോസേഫിന്റെ മകനായിരുന്നു; യോസേഫ് ഏലിയുടെ മകനായിരുന്നു. ലൂക്കാ 3:23.

ഈജിപ്തിൽ യോസേഫ് മുപ്പതു വയസ്സായപ്പോൾ ഫറവോനെ സേവിക്കാൻ ആരംഭിച്ചു.

> യോസേഫ് മിസ്രയീംരാജാവായ ഫറവോന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്നപ്പോൾ അവന്നു മുപ്പത് വയസ്സായിരുന്നു. യോസേഫ് ഫറവോന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടു മിസ്രയീംദേശമൊക്കെയും സഞ്ചരിച്ചു. ഉല്പത്തി 41:46.

പ്രവാചകനായ എസെക്കീയേൽ തന്റെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ മുപ്പതു വയസ്സായിരുന്നു; അവന്റെ ശുശ്രൂഷ ഇരുപത്തിരണ്ടു വർഷം നീണ്ടുനിന്നു.

> മുപ്പ താം ആണ്ട ിൽ, നാലാം മാസത്ത ിൽ, മാസത്ത ിന്റെ അഞ്ച ാം ദിവസത്ത ിൽ, ഞാൻ കെബാർ നദീതീരത്ത ് പ്രവാസികളോടുകൂടെ ഇരിക്ക ുമ്പേ ാൾ, ആകാശം തുറക്ക പ്പെ ട്ട ു; ഞാൻ ദൈവത്ത ിന്റെ ദർശനങ്ങ ൾ കണ്ട ു. എസെക്ക ീയേൽ 1:1.

യേഹെസ്കേലിന്റെ എഴുത്തുകളിൽ, മറ്റു ഏതു പ്രവാചകനെയും അപേക്ഷിച്ച്, ചരിത്രസംബന്ധമായ പരാമർശങ്ങൾ കൂടുതലായി കാണപ്പെടുന്നു. യേഹെസ്കേലിന്റെ എഴുത്തുകളിൽ നിർണ്ണയിക്കാവുന്ന തീയതികളെക്കുറിച്ചുള്ള നേരിട്ടുള്ള പതിമൂന്ന് പരാമർശങ്ങൾ ഉണ്ട്; അറിയാതെയെങ്കിലും, ബൈബിൾ പണ്ഡിതന്മാരും ചരിത്രകാരന്മാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷ ഇരുപത്തിരണ്ട് വർഷം വ്യാപിച്ചിരുന്നുവെന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു; എങ്കിലും, ഇരുപത്തിരണ്ട് എന്നത് ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ പ്രതീകമാണെന്ന് അവർ അറിയുന്നില്ല.

ദാവീദ് രാജാവ് രാജ്യം ഭരിക്കാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ മുപ്പത് വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ നാല്പത് വർഷം ഭരിച്ചു.

> ദാവീദ് രാജാവായി ഭരണം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ അവന് മുപ്പത് വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ നാൽപ്പത് വർഷം ഭരിച്ചു. ഹെബ്രോണിൽ അവൻ യെഹൂദയെ ഏഴ് വർഷവും ആറു മാസവും ഭരിച്ചു; യെരൂശലേമിൽ അവൻ സകല ഇസ്രായേലിനെയും യെഹൂദയെയും മുപ്പത്തിമൂന്ന് വർഷം ഭരിച്ചു. 2 ശമൂവേൽ 5:4, 5.

ദാവീദിന്റെ നാൽപ്പത് വർഷത്തെ വാഴ്ച ഒരു പ്രതീകാത്മക സംഖ്യയാണ്; ആ നാൽപ്പത് എന്ന കാലഘട്ടം അബ്രാമിന്റെയും പൗലൊസിന്റെയും 430 വർഷങ്ങളെപ്പോലെയാണ്, കാരണം ആ നാൽപ്പത് വർഷം രണ്ട് ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (ഏഴരയും 33 വർഷവും). ദാവീദിന്റെ നാൽപ്പത് വർഷത്തെ വാഴ്ചയുടെ ആ രണ്ട് കാലഘട്ടങ്ങൾക്കു ഒരു അധിക പ്രവാചകീയ ഗൂഢാർഥമുണ്ട്; കാരണം മറ്റൊരു ബൈബിൾ സാക്ഷ്യം ആ രണ്ട് കാലഘട്ടങ്ങളെയും ഏഴ് വർഷവും മുപ്പത്തിമൂന്ന് വർഷവുമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. രണ്ടാം ശമൂവേലിലെ അധികമായ ആറ് മാസം എന്തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു? 7.5യും 33യും എങ്ങനെ 40 ആകുന്നു? അവിടെ ആറുമാസത്തെ ഒരു ഓവർലാപ്പ് ഉണ്ടാകുന്നു; അത് നിർബന്ധമായും ഒരു പ്രവാചകീയ സത്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കണം.

> ദാവീദ് യിസ്രായേലിന്മേൽ ഭരിച്ചിരുന്ന ദിവസങ്ങൾ നാല്പത് വർഷം ആയിരുന്നു; അവൻ ഹെബ്രോനിൽ ഏഴ് വർഷം ഭരിച്ചു, യെരൂശലേമിൽ മുപ്പത്തിമൂന്ന് വർഷം ഭരിച്ചു. 1 രാജാക്കന്മാർ 2:11.

22 എന്ന ത് ദൈവികതയും മനുഷ്യ ത്വ വും തമ്മ ിലുള്ള സംയോജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ഒരു പ്രതീകാത്മ ക സംഖ്യ യാണ്; എസെക്ക ീയേലിന്റെ ശുശ്രൂഷ ഇരുപത്ത ിരണ്ട ു വർഷം നീണ്ട ുനിന്ന ു. യോസേഫിന്റെ പതിനാലു വർഷങ്ങ ൾ ഏഴു വർഷം വീതമുള്ള രണ്ട ു കാലഘട്ട ങ്ങ ളായി വിഭജിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു; ക്രിസ ്തുവിന്റെ നിയമന വാരം തുല്യ മായ 1260-ദിവസങ്ങ ളുള്ള രണ്ട ു കാലഘട്ട ങ്ങ ളായി

വിഭജിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു; ദാവീദിന്റെ നാൽപ്പ തു വർഷത്തെ ഭരണം
കാലഘട്ട ങ്ങ ളായി വിഭജിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു; കൂടാതെ ആ രണ്ട ു
കാലഘട്ട ങ്ങ ളെയും തമ്മ ിൽ ബന്ധ ിപ്പ ിക്ക ുന്ന ഒരു അധിക ്രപതീകവു
ഉണ്ട ായിരുന്ന ു.

യേശു പ്രവാചകനും പുരോഹിതനും രാജാവും ആകുന്നു. അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ അവൻ തന്റെ വിജയോജ്ജ്വലമായ സഭയെ ഒരു പതാകയായി ഉയർത്തും; ആ സഭ ക്രിസ്തുവാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു—ദൈവസ്വഭാവം മനുഷ്യരോടു ഏകീകരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവാചകനും പുരോഹിതനും രാജാവുമായ ക്രിസ്തുവാൽ—അതുപോലെ മനുഷ്യരെ പ്രവാചകനായ യെഹെസ്കേൽ, പുരോഹിതനായ യോസേഫ്, രാജാവായ ദാവീദ് എന്നിവർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈ നാല് പ്രതീകങ്ങൾ സാധാരണതേതിനെക്കാൾ ഏഴിരട്ടി ചൂടാക്കിയ അഗ്നിഭട്ടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മൂന്ന് ശ്രേഷ്ഠന്മാരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; തുടർന്ന് നാലാമൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു, അവൻ ദൈവപുത്രനെപ്പോലെ ആയിരുന്നു. നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ സ്വർണ്ണപ്രതിമയുടെ ആഘോഷത്തിൽ സകല ലോകവും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; മനുഷ്യനായ ഒരു പ്രവാചകനും മനുഷ്യനായ ഒരു പുരോഹിതനും മനുഷ്യനായ ഒരു രാജാവും ചേർന്ന് രൂപംകൊണ്ട, നാലാമനായ ദിവ്യ വ്യക്തിയാൽ പിന്താങ്ങപ്പെട്ട വിജയോജ്ജ്വലമായ സഭയെ അവർ എല്ലാവരും കണ്ടു.

> “സാത്താൻ ലോകത്തെ അടിമത്തത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിന് വളരെ വലിയ പ്രാധാന്യം നല്കുന്നതുപോലെ തോന്നിപ്പിച്ച്, അവൻ ഒരു വിഗ്രഹശബ്ബത്ത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വിഗ്രഹശബ്ബത്തിനുവേണ്ടി, ക്രിസ്തീയലോകത്തിന്റെ ഭക്തിനമസ്കാരം അവൻ കർത്താവിന്റെ ശബ്ബത്തിൽനിന്ന് കവർന്നെടുത്തിരിക്കുന്നു. ലോകം ഒരു പരമ്പര്യത്തിനും, മനുഷ്യനിർമിതമായ ഒരു കല്പനക്കും മുമ്പിൽ കുനിയുന്നു. നെബൂഖദ്നേസർ ദൂരാ സമതലത്തിൽ തന്റെ സ്വർണ്ണപ്രതിമ സ്ഥാപിച്ചു, അങ്ങനെ സ്വയം ഉയർത്തിക്കാട്ടിയതുപോലെ, സാത്താനും ഈ വ്യാജശബ്ബത്തിൽ സ്വയം ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നു; അതിനായി അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വേഷചിഹ്നം മോഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.” Review and Herald, March 8, 1898.

സംഖ്യ നാല്

്രപവാചകതലത്ത ിൽ, നാൽപ്പ ത് അ്രബാമിന്റെ നാലുനൂറിന്റെ
ദശാംശമാണ്; നാലോ നാൽപ്പ തിന്റെ ദശാംശമാണ്. സംഖ്യ യായ നാല് ്
കാണപ്പെ ടുന്ന ഏതു ്രപവാചകസ്വ ഭാവഗുണവും നാൽപ്പ തിന്റെ
്രപതീകാത്മ കതയോട് യോജിച്ച ിരിക്ക ണം; അതും തിരിച്ച ായി
നാലുനൂറിന്റെ ്രപതീകാത്മ കതയോട് യോജിച്ച ിരിക്ക ണം.
സന്ദ ർഭാനുസരിച്ച ്, നാല് പലപ്പേ ാഴും “ലോകവ്യ ാപകമായ” എന്ന ർത്ഥ ം
സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു; ഇത് പരിചിതമായ ഒരു മനസ്സ ിലാക്ക ലാണ്. എന്ന ാൽ അ
“ഒരു പുരോഗതി”യെയും ചില സന്ദ ർഭങ്ങ ളിൽ “്രകമാനുഗതമായ ഒരു

നാശം”യെയും ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു.

ഏഴ് കാഹളങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ നാല്, പാശ്ചാത്യ റോമിന്‌റെ ക്രമാനുഗതമായ നാശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്‌റിനോപ്പിളിലെ കിഴക്കൻ റോം, നാല് ഒട്ടോമൻ സുൽത്താൻമാർക്കു കീഴടങ്ങലിൽ അവസാനിച്ചു. വരിയിന്മേൽ വരിയായി, കിഴക്കൻ റോമും പാശ്ചാത്യ റോമും നാലു കാഹളങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട നാലു കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ ക്രമമായി വിഘടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, അഞ്ചാമത്തെയും ആറാമത്തെയും കാഹളങ്ങളിലെ ഇസ്‌ലാമിനാൽ അവ താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടുവരിക്കയും ചെയ്തു. ഒന്നിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, ഈ രണ്ടു രേഖകളും നാലു തലമുറകളിലെ കാഹളങ്ങളിലൂടെയുള്ള റോമിന്‌റെ പതനത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു; അതേസമയം ഇസ്‌ലാമുമായുള്ള ക്രമേണ തീവ്രമാകുന്ന യുദ്ധം, ഇസ്‌ലാമിലെ നാല് സുൽത്താൻമാർ രാജ്യത്തിന്മേൽ പരമാധികാരം നേടുമ്പോൾ, അന്തിമ നാശത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യത്തിന്‌റെയും കിഴക്കന്‌റെയും ചരിത്രം, 330-ൽ കോൺസ്റ്റന്‌റൈൻ സാമ്രാജ്യത്തെ വിഭജിച്ചതോടെയാണ് ആരംഭിച്ചത്.

പശ്ചിമ റോമിന്‌റെ നാല് കാഹളങ്ങൾ 330-ൽ ആരംഭിക്കുന്നു; അഞ്ചാമത്തെയും ആറാമത്തെയും കാഹളം കിഴക്കൻ റോമിനെ വീഴ്ത്തുന്ന ശക്തിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ആ കിഴക്കൻ റോമും 330-ൽ തന്നെ ആരംഭിച്ചു. 538-ൽ പാപ്പാധികാരത്തെ ഭൂമിയുടെ സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ കിഴക്കൻ റോമും പശ്ചിമ റോമും ഇരുവരും സംഭാവന ചെയ്തു; ആകയാൽ, പശ്ചിമത്തിന്‌റെയും കിഴക്കിന്‌റെയും ഈ രണ്ട് രേഖകൾ, ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന്‌റെ സമയത്ത് പാപ്പാധികാരത്തെ വീണ്ടും സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തുന്ന യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിന്‌റെ രണ്ട് കൊമ്പുകൾക്കുള്ള മാതൃകയാകുന്നു. പ്രവചനപരമായ ബന്ധത്തിൽ പശ്ചിമ റോം സഭാശില്പത്തിന്‌റെ പ്രതീകവും കിഴക്കൻ റോം രാഷ്ട്രശില്പത്തിന്‌റെ പ്രതീകവും ആകുന്നു.

പശ്ച ിമ റോമിന്‌റെയും കിഴക്ക ൻ റോമിന്‌റെയും പതനത്ത ിന്‌റെ ചരി്രതത്ത ിനുള്ള ിൽ പാപ്പ ാത്വ റോമിന്‌റെ ചരി്രതം അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. എഫെസൊസാൽ ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ശിഷ്യ ന്മ ാരുടെ സഭയിൽ നിന്ന ് ആരംഭിച്ച ്, ആദ്യ ത്തെ മൂന്ന ് സഭകൾ നാലാമത്തെ സഭയിലേക്ക ാണ് നയിക്ക ുന്ന ത്; അത് 538 മുതൽ 1798 വരെ നിലനിന്ന ിരുന്ന പാപ്പ ാത്വ മാണ്. വെളിപ്പ ാടു പതിമൂന്ന ാം അധ്യ ായത്ത ി 1798-ലെ അതിന്‌റെ മാരകമുറിവ് ഞായറാഴ ്ചാനിയമത്ത ിൽ സൗഖ്യ മാകുന്ന തിന് ശേഷം, പാപ്പ ാത്വ ം 42 മാസം ഭരിക്ക ുന്ന തായി തിരിച്ച റിയപ്പെ ടുന്ന ു. 1844-ന്‌റെ ശേഷം “കാലം ഇനി ഇല്ല ”, അതിനാൽ നാല ്പത്ത ിരണ്ട ് മാസം ഞായറാഴ ്ചാനിയമത്ത ിൽ നിന്ന ് മിഖായേൽ എഴുന്നേ ൽക്ക ുന്ന തുവരെ ഉള്ള പീഡനകാലത്ത ിന്‌റെ ഒരു ്രപതീകമാണ്. സഭകളും മു്രദകളും കാഹളങ്ങ ളും പരസ ്പരം സമാന്ത രമായി സഞ്ച രിക്ക ു

മൂന്നു ചരിത്രരേഖകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്ന് മുൻഗാമികൾ
മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. പാപ്പാത്വ റോമിന്റെ രേഖയുടെ മീതെ പശ്ചിമ
റോമിന്റെ പ്രവാചകസാക്ഷ്യവും കിഴക്കൻ റോമിന്റെ രേഖയും
സ്ഥാപിക്കുന്നത് മില്ലറൈറ്റുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രവാചക
പ്രയോഗമല്ല; എങ്കിലും ആ സാങ്കേതികരീതി അവർ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള
അവരുടെ യാതൊരു ബോധ്യങ്ങളോടും വിരോധിക്കുന്നില്ല.

വരിപുറമെ വരി എന്ന നിലയിൽ, ആദ്യത്തെ നാല് കാഹളങ്ങളും
അഞ്ചാമത്തെയും ആറാമത്തെയും കാഹളങ്ങൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന
ചരിത്രത്തിന്മേൽ അഭിഷ്യാപിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്; തുടർന്ന് നാലാമത്തെ സഭ
പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പാപ്പാഭരണ പീഡനകാലഘട്ടത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന
ആദ്യത്തെ മൂന്ന് സഭകളുടെ വരിയും അതിന്മേൽ വരുന്നു. ഒരു വരിയിൽ
നാല് കാഹളങ്ങൾ, രണ്ടാം വരിയിൽ നാല് സുൽത്താൻമാർ, മൂന്നാം
വരിയിൽ നാല് സഭകൾ. "നാല്" എന്ന സംഖ്യ ലോകവ്യാപകതയെ
പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അത് ഒരു പൗരശക്തിയുടേയോ
മതശക്തിയുടേയോ ക്രമാനുഗതമായ നാശത്തെയും
പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അത് എന്തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നു
പ്രസംഗസന്ദർഭം നിർണ്ണയിക്കുന്നു.

ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന്റെ സമയത്ത് പാപ്പാധികാരം
പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. ആദ്യമായി പാപ്പാധികാരത്തിന് അധികാരം
ലഭിക്കുമ്പോൾ മുപ്പത് വർഷത്തെ ഒരുങ്ങലിന്റെ ഒരു കാലഘട്ടം
ഉണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ നാല് സഭകളിൽ, നാലാമത്തെ സഭ
പാപ്പാധികാരമാണ്; ഒന്നാമത്തെ സഭ എഫേസൊസ് എന്ന പ്രതീകത്തിൽ
കാണിക്കപ്പെട്ട ശിഷ്യന്മാരായിരുന്നു. ക്രിസ്തീയസഭയുടെ ആദ്യത്തെ മൂന്ന്
തലമുറകൾ യേസബേൽ മുഖാന്തരം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ത്യാതിരാ
എന്ന നാലാമത്തെ സഭയിലേക്കാണ് നയിച്ചത്. 538-ൽ
ത്യാതിരായിലെത്തുമ്പോൾ, ഓർലീയാൻസ് സഭായോഗത്തിൽ ഒരു
ഞായറാഴ്ചാനിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു; അങ്ങനെ 1798-ലെ
മാരകമുറിവ് സൌഖ്യപ്പെടുമ്പോൾ, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ
ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തെ അത് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

1798 മുതൽ യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിലെ ഞായറാഴ്ചാ നിയമം വരെയുള്ള
ചരിത്രം ആദ്യ നാല് സഭകളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. നാലാമത്തെ
സഭയായ തുയത്തീരാ, ഞായറാഴ്ചാ നിയമത്തെയും അതിനെ തുടർന്ന്
വരുന്ന പാപ്പീയ പീഡനത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. തന്റെ
ആദ്യ സ്നേഹം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ എഫെസൊസ് എന്ന ആദ്യ സഭ, നാല്
ഘട്ടങ്ങളിലായി പുരോഗമിക്കുന്ന നാശത്തിന്റെ സമാപ്തിയിൽ, അഥവാ
തുയത്തീരായിലെ ഞായറാഴ്ചാ നിയമത്തിൽ, എത്തിച്ചേർന്നു.
തുയത്തീരായിലെ ഞായറാഴ്ചാ നിയമത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന തലമുറ,
പെർഗാമൊസിന്റെ മൂന്നാം തലമുറയാണ്. തുയത്തീരാ,
അനുഗ്രഹകാലത്തിന്റെ അവസാനത്തോളം ഞായറാഴ്ചാ നിയമത്തെ
പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതേസമയം, തുയത്തീരാവിലേക്കുള്ള വഴി

ഒരുക്ക ുന്ന മൂന്ന ാം തലമുറയുടെ വിട്ട ുവീഴ ്ചയെ പെർഗാമൊസ് ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. പെർഗാമൊസിന്റെ മൂന്ന ാം തലമുറയും അത് ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന വിട്ട ുവീഴ ്ചയും ആദ്യ ം നിറവേറ്റ പ്പെ ട്ട ത്, ്രകി.വ. 321-ൽ ആദ്യ ത്തെ ഞായറാഴ ്ചാ നിയമം പാസാക്ക ിയ കോൺസ്റ്റ ന്റൈന്റെ കാലത്ത ാണ്. യുണൈറ്റ ഡ് സ്റ്റേ റ്റ ്സ് എഫെസൊസിന്റെ കുഞ്ഞ ാടായി ആരംഭിച്ച ു; എന്ന ാൽ അത് തുയത്ത ീരാവിനെ വീണ്ട ും സിംഹാസനത്ത ിൽ ഇരുത്ത ുമ്പേ ാൾ, അത് ഒരു മഹാസർപ്പ മായി സംസാരിക്ക ുന്ന ു.

അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ ക്രമാനുഗതമായ നാശം വെളിപ്പാടിന്റെ ആദ്യ നാല് സഭകളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ നാശം ഞായറാഴ്ചാ നിയമത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന നാലു തലമുറകളിലൂടെയാണ് സംഭവിക്കുന്നത്; അവിടെ ഭൂമിയിലെ മൃഗം ഒരു മഹാസർപ്പത്തെപ്പോലെ സംസാരിക്കുന്നു. അന്തിമ തലമുറ ഒരു സർപ്പവർഗ്ഗജന്തുവായ മഹാസർപ്പത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; ഏദെൻതോട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ തന്നേ. അതുകൊണ്ടാണ് യോഹന്നാൻ സ്നാപകനും യേശുവും പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ അവസാന തലമുറയെ “സർപ്പസന്തതി” എന്നു വിളിച്ചത്.

നാലാമത്തെയും അവസാനത്തെയും തലമുറ, ഒരു ലക്ഷം നാല്പത്തുനാലായിരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന “തിരഞ്ഞെടുത്ത തലമുറ” ആകുകയോ, അതിന്റെ പ്രതിരൂപമായ സർപ്പസന്തതിയായ തലമുറ ആകുകയോ ചെയ്യുന്നു. ഒരു വിഭാഗം ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിരൂപം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; മറ്റേ വിഭാഗം മൃഗത്തിന്റെ—സർപ്പത്തിന്റെ—പ്രതിരൂപം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. സർപ്പസന്തതിയായ തലമുറ ദൈവവചനത്തിൽ നാലു പ്രാവശ്യം നേരിട്ടുതന്നെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ പരാമർശത്തിന്റെയും സന്ദർഭം വ്യത്യസ്തമാണ്.

> എന്നാൽ അനേകം പരീശന്മാരും സദൂകായരും തന്റെ സ്നാനത്തിന്നു വരുന്നതു അവൻ കണ്ടപ്പോൾ, അവരോടു: അണലിസന്തതികളേ, വരുവാനുള്ള ക്രോധത്തിൽനിന്നു ഓടിപ്പോവാൻ നിങ്ങളെ ആർ മുന്നറിയിപ്പു നൽകി? എന്നു പറഞ്ഞു. മത്തായി 3:7.

“അണലിപ്പ ാമ്പ ുകളുടെ തലമുറ” എന്ന ത് യോഹന്ന ാൻ ഇഷ്ട പ്പെ ടാത്ത ഏതാനും മതവിഭാഗങ്ങ ളിലുള്ള ആളുകളെക്ക ുറിച്ച ുള്ള ചില നിന്ദ ാപരമായ പരാമർശങ്ങ ൾ മാ്രതമായിരുന്ന ുവെങ്ക ിൽ, ആ ്രപയോഗത്തെ ക്ക ുറിച്ച ് പറയാനൊന്ന ും ഉണ്ട ായിരിക്ക ില്ല ായിരുന്ന ു. ദൈവത്ത ിന്റെ വചനത്ത ിലുള്ള ഓരോ വാക്ക ും വിശുദ്ധ മാണ്; അതുകൊണ്ട ് യോഹന്ന ാൻ സദ്ദ ൂക്യ ർക്ക ും പരീശന്മ ാർക്ക ും ഒരു നിർദ്ദ ിഷ്ട മായ വിശേഷണം നൽകുകയായിരുന്ന ുവു. ആ വിശേഷണം അത് ്രപസ ്താവിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ഭാഗത്ത ിന്റെ സന്ദ ർഭംകൊണ്ട ് ്രപവാചകപരമായി നിർവചിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. ആ ഭാഗത്ത ിൽ ആദ്യ ം യോഹന്ന ാൻ തന്റെ ശു്രശൂഷ നിർവഹിക്ക ുന്ന വനായി തിരിച്ച റിയപ്പെ ടുന്ന ു; തുടർന്ന ് സദ്ദ ൂക്യ രും പരീശന്മ ാരും

വിവരണത്ത ിലേക്ക ് പ്രവേശിക്ക ുന്ന ു. ആരംഭ വാക്യ ങ്ങ ളിൽ യോഹന്ന
യെശയ്യ ാവിന്റെ “മരുഭൂമിയിലെ ശബ്ദ ം” എന്ന ു തിരിച്ച റിയപ്പെ ടുന്ന ു.

> ആ ദിവസങ്ങളിൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ യെഹൂദ്യയുടെ മരുഭൂമിയിൽ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട് വന്നു; അവൻ പറഞ്ഞു: മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു.
>
> ഇവനെയാകുന്നു യെശയ്യാ പ്രവാചകൻ പ്രസ്താവിച്ചതു:
>
> മരുഭൂമിയിൽ നിലവിളിക്കുന്ന ഒരാളുടെ ശബ്ദം: കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കുവിൻ; അവന്റെ പാതകൾ നേരെയാക്കുവിൻ.
>
> ആ യോഹന്നാൻ ഒട്ടകത്തിന്റെ രോമംകൊണ്ടുള്ള വസ്ത്രവും അരയിൽ തോൽപ്പട്ടയും ധരിച്ചിരുന്നു; അവന്റെ ആഹാരം വെട്ടുക്കിളികളും കാട്ടുതേനും ആയിരുന്നു.
>
> അപ്പോൾ യെരൂശലേമും സകല യെഹൂദ്യയും യോർദ്ദാനിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള സകല പ്രദേശവും അവന്റെ അടുക്കൽ പുറപ്പെട്ടുവന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് യോർദ്ദാനിൽ അവനാൽ സ്നാനം സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ അനേകം പരീശന്മാരും സദൂകയ്യരും അവന്റെ സ്നാനത്തിന്നു വരുന്നതു അവൻ കണ്ടപ്പോൾ അവരോടു പറഞ്ഞു: സർപ്പസന്തതികളേ, വരുവാനിരിക്കുന്ന കോപത്തിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോകുവാൻ നിങ്ങളെ ആർ മുന്നറിയിപ്പു നൽകി? മത്തായി 3:2–7.

പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ അന്തിമ തലമുറയെ, മരുഭൂമിയിൽനിന്ന് വന്ന ഒരു പ്രവാചകൻ “സർപ്പസന്തതി” എന്നു വിളിക്കുന്നു. യോഹന്നാൻ, നിയമത്തിന്റെ ദൂതനുവേണ്ടി വഴി ഒരുക്കിയ മലാഖിയുടെ ദൂതന്റെ പങ്ക് നിറവേറ്റിയ പ്രവാചകനാണ്; യെശയ്യാവാൽ തിരിച്ചറിയപ്പെട്ട മരുഭൂമിയിലെ ശബ്ദവും അവൻ തന്നെയായിരുന്നു.

“ഇലകൾ” ഒരു പ്രതീകമായി നാം പരിഗണിച്ചാൽ, അവ “ബാഹ്യവിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തെ” പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നു കാണുന്നു. അതിന്റെ ആദ്യ പരാമർശം ആദാമിനെയും ഹവ്വയെയും സംബന്ധിച്ചാണ്; അവർ അത്തിയിലകൾകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ അനീതിയെ മൂടിക്കെട്ടി. അതിനു മുമ്പ് അവർ പ്രകാശത്തിന്റെ വസ്ത്രം, നീതിയുടെ വസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു; എന്നാൽ അത് നഷ്ടമായപ്പോൾ, തങ്ങൾ നഗ്നരാണെന്ന് അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു—“വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ ഇലകൾക്കു” പിന്നിൽ മറഞ്ഞാൽ മതിയെന്നും അപ്പോൾ എല്ലാം ശരിയാകുമെന്നും കരുതുന്ന ലാവൊദിക്യക്കാരെപ്പോലെ. ഈ ഭാഗത്തിൽ പിന്നീട്, തങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണ്ടത് അബ്രാഹാമിന്റെ വംശരക്തമാണെന്ന് ആശ്രയിച്ചിരുന്ന ലാവൊദിക്യ യെഹൂദന്മാർക്കെതിരെ യോഹന്നാൻ നേരിട്ട് സംസാരിക്കുന്നു; കാരണം അവരുടെ ആത്മവിശ്വാസം വെറും ശൂന്യമായ ബാഹ്യവിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ ഇലകൾ മാത്രമായിരുന്നു. ഒരാളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ അവൻ ആരാണെന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

മരങ്ങ ൾ മനുഷ്യ രുടെയും രാജ്യ ങ്ങ ളുടെയും ്രപതീകങ്ങ ളാണ്; ഫലം, ശാഖ, വിത്ത ്, മണ്ണ ്, വെള്ള ം, വേര്, അതുപോലെ തന്നേ ഇലകൾ എന്ന ിവയൊക്കെ യും താന്തേ ാന്ന ിയായി ്രപത്യേ ക ്രപവാചക്രപതീകങ്ങ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു. എന്ന ാൽ ആ സത്യ ങ്ങ ളിലൊന്നെ ാന്ന ും, ഒരു “മരം” രൂപപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ്രപവാചക്രപതീകങ്ങ ൾ ഉപയോഗിക്ക ുന്ന വിവിധ ്രപവചനരേഖകളിൽ ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന മറ്റ ു ്രപതീകങ്ങ ളോടു ബന്ധ ിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു. നിസ്സ ംശയം, ഒരു മരത്ത ിന്റെ ആദ്യ ്രപവാചക്രപതീകത്വ ം അത് ജീവന്റെയോ മരണത്ത ിന്റെയോ ഒരു പരീക്ഷ യെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു എന്ന താണ്.

യോഹന്നാൻ ധരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങളും അവൻ ഭക്ഷിച്ചിരുന്ന ആഹാരവുംകൊണ്ടാണ് അവന്റെ സന്ദേശം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. പുരാതന ഇസ്രായേലിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മന്നയോ, അല്ലെങ്കിൽ അൻ്റ്യംഗ് സ്വർഗ്ഗത്തിലെ അപ്പമോ പോലെയുള്ള പ്രവചനാത്മക ആഹാരം ഭക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ആ ആഹാരം ഒരു പ്രവചനാത്മക പരീക്ഷണസന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അത് ഭക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതുമാണ്, കാരണം അത് ക്രിസ്തുവിന്റെ മാംസവും അവന്റെ രക്തവും ആകുന്നു. യോഹന്നാൻ ധരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങളും അവൻ ഭക്ഷിച്ചിരുന്ന ആഹാരവും, ക്രിസ്തുവിന് വഴി ഒരുക്കിയ സന്ദേശത്തെയും ദൂതനെയും തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. യോഹന്നാൻ, ഞായറാഴ്ചാനിയമസമയത്ത് തന്റെ ആലയത്തിലേക്കു പെട്ടെന്ന് വരികയുള്ള ഉടമ്പടിയുടെ ദൂതനായ ക്രിസ്തുവിന് വഴി ഒരുക്കുന്ന അന്തിമ ദൂതന്റെ പ്രതിരൂപമാണ്. അത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ, ലാഓഡിക്യക്കാരും കളകളുമാകുന്ന ഭോഷകുള്ള കന്യകമാർ, അബ്രാഹാമിന്റെ നിയമാനുസൃത ഉടമ്പടിജനങ്ങളാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവരുടെ അന്തിമ നാലാം തലമുറയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; യോഹന്നാൻ മരുഭൂമിയിൽ നിന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട സമയത്ത് പരീശന്മാരും സദ്ദൂക്യരും ചെയ്തതുപോലെ തന്നേ.

യോഹന്നാൻ ഒട്ടകമുടിയാൽ ചെയ്ത വസ്ത്രവും, കൃഷിമൃഗങ്ങൾ നുകം ചുമക്കുമ്പോൾ ധരിക്കുന്ന കയറുപകരണത്തോട് സാദൃശ്യമുള്ള ഘടകം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു തോൽ അരക്കെട്ടും ധരിച്ചിരുന്നു. അവൻ വെട്ടുക്കിളികളെയാണ് ഭക്ഷിച്ചതും; അതിനാൽ അവന്റെ സന്ദേശം തിരുവെഴുത്തുകളിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രധാന പ്രതീകമായ വെട്ടുക്കിളികളെക്കുറിച്ചുള്ളതായിരുന്നു; കൂടാതെ ഇസ്ലാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ സന്ദേശം അവൻ തേൻകൊണ്ടും കലർത്തി.

> ഇസ്രായേൽഗൃഹം അതിന്നു മന്നാ എന്നു പേർ വിളിച്ചു; അതു വെള്ളയായ മല്ലിവിത്തിനെപ്പോലെയായിരുന്നു; അതിന്റെ രുചി തേൻ ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ അപ്പങ്ങളെപ്പോലെയായിരുന്നു. പുറപ്പാട് 16:31.

മന്ന ാ ദൈവത്ത ിന്റെ വചനത്ത ിന്റെ ഒരു ്രപതീകമാണ്; അതിന് തേന്റെ രുചിയുണ്ട ായിരുന്ന ു; ്രപവാചകന്മ ാർ അവർ ഭക്ഷ ിക്ക ുന്ന തായി

 പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന സന്ദേ ശത്ത ിന്റെ രുചിയായി അതിനെ തിരിച്ച റിയുന്ന ു. വെട്ട ുക്ക ിളികളാലും ഒട്ട കത്തേ ാലിന്റെയും ഒട്ട കരോമത്ത ിന്റെയും അരക്ക ച്ച യാലും പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന തുപോലെ, യോഹന്ന ാൻ ഇസ് ലാമിന്റെ സന്ദേ ശം കൊണ്ട ുവന്ന ു. വെട്ട ുക്ക ിളിയും ഒട്ട കവും രണ്ട ും ഇസ് ലാമിന്റെ പ്രതീകങ്ങ ളാണ്. ഇസ് ലാമിന്റെ ആ സന്ദേ ശം “തേൻ” എന്ന ു പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ദൈവവചനത്ത ിന്റെ പ്രകാശനവുമ കലർന്ന ിരുന്ന ു.

> അപ്പോൾ യോനാഥാൻ പറഞ്ഞു: എന്റെ പിതാവു ദേശത്തെ കലക്കിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ഈ തേനിൽ അല്പം രുചിച്ചതു കൊണ്ടു എന്റെ കണ്ണുകൾ എങ്ങനെ പ്രകാശിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ദയവായി നോക്കുവിൻ. 1 ശമൂവേൽ 14:29.

യോഹന്നാൻ ഇസ്ലാമിന്റെ ഒരു സന്ദേശത്തെ മാത്രം പ്രതിനിധീകരിച്ചവനല്ല; എലീയാവിനെപ്പോലെ അവനും മരുഭൂമിയിൽ നിന്നാണ് വന്നത്. കൂടാതെ, യോഹന്നാൻ തേൻ തിന്നുകയല്ല ചെയ്തു; അവൻ കാട്ടുതേൻ തിന്നുകയായിരുന്നു. കാരണം, ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ തന്നേ, തന്റെ സന്ദേശത്തിനുള്ള സ്വന്തം തേൻ കൈവശം വച്ചിരുന്ന അന്നത്തെ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ അവൻ അഭ്യസിക്കപ്പെട്ടവനല്ലായിരുന്നു; ആ സന്ദേശം പരീശന്മാരുടെയും സദ്ദൂക്യരുടെയും പുളിപ്പിനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായിരുന്നു. യോഹന്നാൻ മരുഭൂമിയിൽ നിന്നുള്ള തേൻ ഭക്ഷിച്ചു; കാരണം, തന്റെ കാലത്തെ മതസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് പുറത്തായി പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അവൻ അഭ്യസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിലെ സാധാരണ അരക്കച്ചയിൽ, ഒരാൾ തന്റെ ഒട്ടകമുടിയുടുപ്പ് കെട്ടിപ്പിടിക്കേണ്ട ഒരു കവണ-യന്ത്രവിന്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ കവണ യോഹന്നാനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ഭൂമിയിലെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ നിന്ന് സ്വർഗ്ഗീയ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കുള്ള വഴിത്തിരിവായിരുന്നത് അവനായിരുന്നു.

> “പ്രവാചകനായ യോഹന്ന ാൻ ആ രണ്ട ു വ്യ വസ്ഥ ാകാലങ്ങ ളെ ബന്ധ ിപ്പ ിക്ക ുന്ന കണ്ണ ിയായിരുന്ന ു. ദൈവത്ത ിന്റെ പ്രതിനിധിയാ അവൻ നിലകൊണ്ട ത് ന്യ ായപ്രമാണത്ത ിന്റെയും പ്രവാചകന്മ ാരുടെയും ക്രിസ ്തീയ വ്യ വസ്ഥ ാകാലത്തേ ാടുള്ള ബന്ധ പ്രകടമാക്ക ുന്ന തിനായിരുന്ന ു. അവൻ ചെറിയ പ്രകാശമായിരുന്ന ു; അതിനെ തുടർന്ന ് വരേണ്ട ത് അതിലും മഹത്ത ായ ഒരു പ്രകാശമായിരുന്ന ു. തന്റെ ജനത്ത ിന്മേ ൽ പ്രകാശം വീശേണ്ട തിന്ന ു യോഹന്ന ാന്റെ മനസ്സ ് പരിശുദ്ധ ാത്മ ാവിനാൽ പ്രകാശിതമായി; എങ്ക ിലും വീണുപോയ മനുഷ്യ ന്റെ മേൽ യേശുവിന്റെ ഉപദേശത്ത ുനിന്ന ും മാതൃകയിൽനിന്ന ും പുറപ്പെ ടുന്ന പ്രകാശത്തേ ാ വ്യ ക്ത മായി മറ്റ ൊരു പ്രകാശവും ഒരിക്ക ലും പ്രകാശിച്ച ിട്ട ില്ല , ഒരിക്ക ലും പ്രകാശിക്ക യുമില്ല . നിഴല ്മയമായ യാഗങ്ങ ളിൽ പ്രതിരൂപീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന തുപോലെ ക്രിസ ്തുവിനെയും അവന്റെ ദൗത്യ ത്തെ യും വളരെ മങ്ങ ലായി മാത്രമേ മനസ്സ ിലാക്ക ിയിരുന്ന ുള്ള

> യോഹന്നാൻപോലും രക്ഷകനിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന ഭാവിയിലെ അമരജീവനെ പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല." The Desire of Ages, 220.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനത്തിന്റെ അത്യന്തം നിർണായക ഘട്ടത്തിൽ തന്നെയാണ് യോഹന്നാന്റെ ഹിഞ്ച് വസ്ത്രം പരിചയപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നത്; യോഹന്നാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സ്ഥലം തന്നെയാണ് ആ വഴിത്തിരിവിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചത്. ആ സ്ഥലത്തിന് ബെഥബാരാ എന്നു പേരായിരുന്നു; അതിന്റെ അർത്ഥം "കടവുകടത്ത്" എന്നാകുന്നു. പുരാതന ഇസ്രായേൽ മരുഭൂമിയിൽനിന്ന് പുറത്തുവന്ന് വാഗ്ദത്തദേശത്തേക്ക് പ്രവേശിച്ച അതേ സ്ഥലം തന്നെയായിരുന്നു അത്, യോഹന്നാൻ ചെയ്തതുപോലെ.

തീർച്ചയായും, യോഹന്നാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ പ്രസ്ഥാനം തന്നെയാണ്; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ വെറും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് ഇത്രമാത്രമാണ്: യേശു സ്നാനം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ, അവനും യോഹന്നാനും "സർപ്പസന്തതി" എന്നു വിളിച്ചതു അതേ തലമുറയെയായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പത്ത് കല്പനകളുള്ള ന്യായപ്രമാണത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ യേശു വന്നു, ബൈബിളിലെ ഓരോ വാക്കിനും അവൻ പ്രചോദനം നൽകി; അതുകൊണ്ട്, പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ അന്തിമ തലമുറയെ അവൻ സർപ്പസന്തതി എന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ, രണ്ടാം കല്പനയിൽ മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും തലമുറകളിൽ നടപ്പാകുന്ന ന്യായവിധി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നുവെന്ന കാര്യം അവൻ പൂർണ്ണമായി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും തലമുറകൾ നാലാം തലമുറയിൽ അവസാനിക്കുന്ന ഒരു പുരോഗമനപരമായ ന്യായവിധിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതാണ് സർപ്പസന്തതിയുടെ തലമുറ. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനം 9/11-നെ പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നു. ലയോദ്യക്യയിലെ സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് തലമുറ അന്നുമുതൽ തന്റെ അന്തിമ തലമുറയിൽ തന്നെയാണ്. പരീശന്മാർക്കും സദ്ദൂക്യർക്കും യോഹന്നാൻ നൽകിയ സന്ദേശം ലയോദ്യക്യയുടെ സന്ദേശമായിരുന്നു.

> എന്നാൽ പരീശന്മാരിലും സദൂക്യരിലും അനേകർ തന്റെ സ്നാനത്തിന്നു വരുന്നതു അവൻ കണ്ടപ്പോൾ, അവരോടു പറഞ്ഞു,
>
> അയ്യോ സർപ്പസന്തതികളേ, വരുവാനുള്ള ക്രോധത്തിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകുവാൻ നിങ്ങളെ ആർ മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു?
>
> ആകയാൽ മാനസാന്തരത്തിന് യോജിച്ച ഫലം പുറപ്പെടുവിപ്പിൻ; 'അബ്രാഹാം ഞങ്ങളുടെ പിതാവാകുന്നു' എന്നു നിങ്ങളിൽ തന്നേ ചിന്തിച്ചു പറയരുതു.
>
> ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതെന്തെന്നാൽ, ദൈവം ഈ കല്ലുകളിൽ നിന്നുപോലും അബ്രാഹാമിന്നു മക്കളെ ഉയർത്തുവാൻ സമർത്ഥനാകുന്നു.

> ഇപ്പോൾ തന്നേ വൃക്ഷങ്ങളുടെ വേരിൽ കൊടുവാൾ വെച്ചിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ നല്ല ഫലം കായ്ക്കാത്ത ഏതു വൃക്ഷവും വെട്ടിക്കളഞ്ഞ് അഗ്നിയിൽ ഇട്ടുകളയും. ഞാൻ നിങ്ങളെ മാനസാന്തരത്തിനായി വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ എന്നേക്കാൾ ശക്തനായവൻ ആകുന്നു; അവന്റെ ചെരിപ്പ് ചുമക്കുവാൻ പോലും ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; അവൻ നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവിലും അഗ്നിയിലും സ്നാനം കഴിപ്പിക്കും. അവന്റെ കൈയിൽ തൂറ്റൽ ഉപകരണം ഉണ്ട്; അവൻ തന്റെ കളം പൂർണ്ണമായി വെടിപ്പാക്കി, തന്റെ ഗോതമ്പ് കലവറയിൽ ശേഖരിക്കും; എന്നാൽ പതിർ അണയാത്ത അഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും.
>
> അപ്പോൾ യേശു യോഹന്നാനാൽ സ്നാനം കൈക്കൊള്ളേണ്ടതിന്നു ഗലീലയിൽ നിന്നു യോർദ്ദാനിലേക്കു അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. മത്തായി 3:7–13.

യേശു ഗലീലയിൽ നിന്ന് വന്നു; അത് യോഹന്നാന്റെ അരക്കച്ച-കവാടത്തോടും ബേഥബാരയുടെ അർത്ഥത്തോടും ഒത്തിണങ്ങുന്ന ഒരു വഴിത്തിരിവിനെ പ്രതീകീകരിക്കുന്നു. വഴിയെ ഒരുക്കുന്ന യോഹന്നാന്റെ പ്രവർത്തി അന്നു ക്രിസ്തു നിയമത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്ന പ്രവർത്തിയായി മാറിയിരുന്നു. മുപ്പത് വർഷത്തെ തയ്യാറെടുപ്പ് അവസാനിച്ചു; ക്രൂശിനു മുമ്പും ശേഷവും ഉണ്ടായിരുന്ന മൂന്നര വർഷങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു.

യെരൂശലേമിന്റെ നാശസമയത്ത് വരുവാനിരുന്ന ക്രോധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പായിരുന്നു യോഹന്നാന്റെ സന്ദേശം; ആ നാശം ലോകാവസാനത്തെയും അവസാനത്തെ ഏഴ് ബാധകളെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആ മുന്നറിയിപ്പ് സന്ദേശം ഇസ്ലാമിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായിരുന്നു; വഴിയെ ഒരുക്കുന്ന മലാഖിയുടെ ദൂതനെയും മരുഭൂമിയിലെ ശബ്ദമെന്ന യെശയ്യാവിന്റെ പ്രവചനത്തെയും മാത്രമല്ല, ഏലിയാവിന്റെ സന്ദേശത്തെയും നിറവേറ്റിയ ഒരാളാലാണ് അത് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടത്; എന്തെന്നാൽ യോഹന്നാന്റെ വസ്ത്രധാരണം ഏലിയാവിന്റേതിനോടു സമാന്തരമായിരുന്നതുപോലെ, യോഹന്നാന്റെ സന്ദേശവും ഏലിയാവിന്റെ സന്ദേശത്തോടു സമാന്തരമായിരുന്നു.

> അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങളെ നേരിൽ കണ്ടുമുട്ടി ഈ വചനങ്ങൾ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ ആ മനുഷ്യൻ എങ്ങനെയായിരുന്നു? അവർ അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു: അവൻ രോമാവൃതനായ മനുഷ്യനായിരുന്നു; അരയിൽ തോൽക്കച്ച കെട്ടിയിരുന്നതുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു: അവൻ തിശ്ബ്യനായ ഏലീയാവാകുന്നു. 2 രാജാക്കന്മാർ 1:7, 8.

യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചാണ് അവർ ചോദിച്ചത്, ഏലീയാവിനെക്കുറിച്ചല്ല "അവൻ എങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യനായിരുന്നു?" എങ്കിൽ, അവർക്കു ഇങ്ങ ഉത്തരം ലഭിക്കുമായിരുന്നു: "അവൻ രോമാവൃതനായ ഒരാൾ ആയിരുന്നു;

അരയിൽ തോൽകച്ച കെട്ട ിയവൻ.” അന്ത ിമവും നാലാമത്തെ യും തലമുറയെ പ്രത്യേ കമായി തിരിച്ച റിയുകയും നിർവചിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ഭാഗത്ത ിൽ, യോഹന്ന ാന്റെ ആറ് മാസത്തെ സമ്പ ൂർണ്ണ ശുശ്രൂഷ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. ലവൊദിക്യ ർക്ക ുള്ള സന്ദേ ശം ദൈവത്ത ിന്റെ നിയമജനമാണെന്ന അവകാശവാദത്തെ നേരിട്ട ് ആക്രമിക്ക ുന്ന ു; വൃക്ഷ ങ്ങ ളുടെ വേരുകളിൽ പ്രഹരിക്ക ുന്ന ഒരു കോടാലിയാൽ ദൃഷ്ട ാന്ത ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന വരാനിരിക്ക ുന്ന ക്രോധത്തെ ക്ക ുറിച്ച ് അവരെ മുന്ന റിയിപ്പ ുനൽകുന്ന ു. യോഹന്ന ാനാ ആരംഭിച്ച പരിശോധനാപ്രക്രിയ ക്രിസ ്തു സമാപിപ്പ ിക്ക ുമെന്ന തും ആ സന്ദേ ശത്ത ിൽ ഉൾപ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു. പിന്ന ീട് മത്ത ായിയിൽ, യേശു യെഹൂദന്മ ാരെയും “സർപ്പ സന്ത തി” എന്ന ു വിളിക്ക ുന്ന ു; വൃക്ഷ ം വെട്ട ിക്ക ളയുന്ന തെന്ന യോഹന്ന ാന്റെ വിഷയത്ത ിൽ നിന്ന ുള്ള ആശയം അവൻ ഏറ്റെ ടുത്ത ്, അതിന്റെ കാരണമെന്തെ ന്ന ു വിശദീകരിക്ക ുന്ന ു.

> വൃക്ഷം നല്ലതാക്കുവിൻ, എന്നാൽ അതിന്റെ ഫലവും നല്ലതായിരിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ വൃക്ഷം ചീത്തയാക്കുവിൻ, എന്നാൽ അതിന്റെ ഫലവും ചീത്തയായിരിക്കും; കാരണം വൃക്ഷം അതിന്റെ ഫലത്താൽ അറിയപ്പെടുന്നു. സർപ്പസന്തതികളേ, നിങ്ങൾ ദുഷ്ടരായിരിക്കെ എങ്ങനെ നല്ലതായ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കും? ഹൃദയത്തിലെ നിറവിൽ നിന്നാണ് വായ് സംസാരിക്കുന്നത്. നല്ല മനുഷ്യൻ ഹൃദയത്തിലെ നല്ല നിക്ഷേപത്തിൽ നിന്ന് നല്ലവ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു; ദുഷ്ട മനുഷ്യൻ ദുഷ്ട നിക്ഷേപത്തിൽ നിന്ന് ദുഷ്ടവ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, മനുഷ്യർ സംസാരിക്കുന്ന ഓരോ വ്യർത്ഥവചനത്തെയും കുറിച്ചും ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ അവർ കണക്ക് ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. നിന്റെ വചനങ്ങളാൽ നീ നീതീകരിക്കപ്പെടും; നിന്റെ വചനങ്ങളാൽ നീ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. മത്തായി 12:33–37.

രണ്ടാമത്തെ കല്പനപ്രകാരം ന്യായവിധിയുടെ ദിവസം നാലാം തലമുറയിലാണ്. ന്യായവിധി നാം സംസാരിക്കുന്ന സന്ദേശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്; ആ സന്ദേശം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഉദ്ഭവിക്കുന്നത്. നാം സംസാരിക്കുന്ന അതേ സന്ദേശമാണ് നാം പത്രോസിന്റെ “തിരഞ്ഞെടുത്ത തലമുറ” ആണോ, അല്ലെങ്കിൽ “സർപ്പസന്തതി” ആണോ എന്നു തിരിച്ചറിയിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തു പൊടിവാരുന്ന മനുഷ്യനെപ്പോലെ തന്റെ നിലം ശുചീകരിക്കുന്ന ഒരു പരീക്ഷണപ്രക്രിയയുടെ സമാപനത്തിൽ ഈ രണ്ടുവർഗ്ഗങ്ങളിലേതെങ്കിലും പ്രകടമാകുന്നു. പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമയിലെ എണ്ണയെപ്പോലെ, സന്ദേശം ദുഷ്ടഹൃദയത്താലോ നല്ലഹൃദയത്താലോ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. സർപ്പസന്തതിയായ ഈ തലമുറയായ, നാലാമത്തെയും അന്തിമത്തെയും തലമുറ—ഒരു അടയാളം അന്വേഷിക്കുന്നു; അവർക്കു നൽകപ്പെടുന്ന ഏക അടയാളം യോനായുടെ അടയാളം മാത്രമാണെന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ പരാമർശം കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു.

> അപ്പേ ാൾ ശാസ്ത്രിമാരിലും പരീശന്മ ാരിലും ചിലർ അവനോടു ഉത്ത രം
> പറഞ്ഞ ു: ഗുരോ, നിന്ന ാൽ ഒരു അടയാളം കാണേണ്ട ുന്ന ു. എന്ന ാൽ
> അവൻ അവരോടു ഉത്ത രം പറഞ്ഞ ു: ദുഷ്ട വും വ്യ ഭിചാരിണിയുമായ
> തലമുറ അടയാളം അന്വേ ഷിക്ക ുന്ന ു; എന്ന ാൽ യോനാ പ്രവാചകന്റെ
> അടയാളമല്ല ാതെ അതിന് മറ്റൊ ാരു അടയാളവും കൊടുക്ക പ്പെ ടുകയില്ല .
> യോനാ മൂന്ന ് ദിവസവും മൂന്ന ് രാത്രിയും മഹാമത്സ ്യ ത്ത ിന്റെ വയറ്റ ിൽ
> ഉണ്ട ായിരുന്ന തുപോലെ മനുഷ്യ പുത്രനും മൂന്ന ് ദിവസവും മൂന്ന ്
> രാത്രിയും ഭൂമിയുടെ ഹൃദയത്ത ിൽ ഇരിക്ക ും. നീനെവേയിലെ
> പുരുഷന്മ ാർ ഈ തലമുറയോടുകൂടെ ന്യ ായവിധിയിൽ എഴുന്നേ റ്റ ു
> ഇതിനെ കുറ്റ ംവിധിക്ക ും; കാരണം, അവർ യോനാവിന്റെ
> പ്രസംഗത്ത ാൽ മാനസാന്ത രപ്പെ ട്ട ു; ഇതാ, യോനായെക്ക ാൾ
> മഹത്ത ായവൻ ഇവിടെ ഉണ്ട ്. തെക്ക ുദേശത്ത ിലെ രാജ്ഞ ിയും ഈ
> തലമുറയോടുകൂടെ ന്യ ായവിധിയിൽ എഴുന്നേ റ്റ ു ഇതിനെ
> കുറ്റ ംവിധിക്ക ും; കാരണം, അവൾ സോളോമോന്റെ ജ്ഞ ാനം
> കേൾപ്പ ാൻ ഭൂമിയുടെ അറ്റ ങ്ങ ളിൽനിന്ന ു വന്ന ു; ഇതാ,
> സോളോമോനേക്ക ാൾ മഹത്ത ായവൻ ഇവിടെ ഉണ്ട ്. മത്ത ായി 12:38–42.

ക്രിസ്തു യെഹൂദന്മാരെ സർപ്പസന്തതിയെന്ന തലമുറയായി വിശേഷിപ്പിച്ചു; യോനാവിന്റെ സന്ദേശവും ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനത്തിന്റെ സന്ദേശവും എന്നിങ്ങനെ ന്യായവിധിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. യേശു സന്ദർഭത്താലും രണ്ടു സാക്ഷികളാലും തിരിച്ചറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, സർപ്പസന്തതിയെന്ന തലമുറ നാലാമത്തെ തലമുറയാണെന്നതാണ്; കാരണം ന്യായവിധി പൂർത്തിയാകുന്നത് നാലാമത്തെ തലമുറയിലാകുന്നു.

ഒരു നൂറ്റ ി നാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരം പേർ ദൈവത്ത ിന്റെ ന്യ ായപ്രമാണവും ശബ്ബ ത്ത ും പോലെ അന്ത ്യ ദിനങ്ങ ളുടെ കൊടിയോ അടയാളമോ ആകുന്ന യോനായുടെ അടയാളം പുനരുത്ഥ ാനത്ത ിന്റെ അടയാളമാണ്; ക്രിസ ്തുവിന്റെ കാലഘട്ട ത്ത ിലെ യെഹൂദന്മ ാർക്ക ു അത് അവന്റെ സ ്നാനമായിരുന്ന ു, അപ്പേ ാൾ പരിശുദ്ധ ാത്മ ാവ് പ്രാവിന്റെ രൂപത്ത ിൽ ഇറങ്ങ ി. “യോനാ” എന്ന ത് “പ്രാവ്” എന്ന ു അർത്ഥ ം. യോനാ, വെളിപ്പ ാടുകാരനായ യോഹന്ന ാൻ, ദാനീയേൽ, യോസേഫ്, ലാസർ എന്ന ിവർ, മൂന്ന ു ദിവസം പാതിയും വീഥിയിൽ മരിച്ച ുകിടന്ന നിലയിൽ നിന്ന ു പുനരുജ്ജ ീവിപ്പ ിക്ക പ്പെ ടുന്ന ഒരു നൂറ്റ ി നാൽപ്പ ത്ത ിനാലായ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ആ ഘട്ട ത്ത ിൽ അവർ ലവോദിക്യ രിൽ നിന്ന ് ഫിലദെൽഫ്യ രിലേക്ക ു മാറേണ്ട താകുന്ന ു; ഇങ്ങ നെ അവർ ഏഴിൽ നിന്ന ുള്ള എട്ട ാമനായി തീരുന്ന ു. യോനാ സ ്നാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്ക കാരണം അവൻ വെള്ള ത്ത ിലേക്കെ റിഞ്ഞ ുകളയപ്പെ ട്ട ു, മഹാമത്സ അവനെ വിഴുങ്ങ ിയപ്പേ ാൾ പ്രതീകാത്മ കമായി മരിച്ച ു. തുടർന്ന ് അവൻ പുനരുത്ഥ ിതനായി; അതുപോലെ തന്നേ യോഹന്ന ാൻ തിളച്ച ുകൊണ്ട ിരുന എണ്ണ യിൽ നിന്ന ് പുറത്തെ ടുക്ക പ്പെ ട്ട പ്പേ ാൾ, ദാനീയേൽ സിംഹഗുഹയ നിന്ന ് പുറത്ത ുകൊണ്ട ുവരപ്പെ ട്ട പ്പേ ാൾ, യോസേഫ് കുഴിയിൽ നിന്ന ് എടുത്ത ുയർത്ത പ്പെ ട്ട പ്പേ ാൾ, ലാസർ ക്രിസ ്തുവിന്റെ കാലത്തെ മുദ്ര

അത്ഭ ുതമായിരിക്കെ , അവനും പുനരുജ്ജ ീവിക്ക പ്പെ ട്ട ു. യെഹൂദന്മ ാർക
്രകിസ ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥ ാനത്ത ിൽ ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട യോനായു
അടയാളം കാണാനായില്ല ; അതിലും വ്യ ക്ത മായി അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിനും
9/11-ന്റെ അടയാളം, അതായത് യോനായുടെ അടയാളം, കാണാൻ
കഴിയുന്ന ില്ല .

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ ഈ വിഷയങ്ങൾ നാം തുടർന്നും പരിഗണിക്കും.

> “ഇപ്പോൾ ദൈവജനത്തോടു—സമീപത്തുള്ളവരോടും ദൂരെയുള്ളവരോടും—വരുവാനുള്ള മുന്നറിയിപ്പിന്റെ ഭാരവാഹകമായ സന്ദേശം മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശമാണ്. ഈ സന്ദേശത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നവരെ, ഇന്ന് സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകളെ അവർ ആക്കിയ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെ തകർക്കുകയും അതിന്റെ തൂണുകളെ നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്ന വിധത്തിൽ വചനത്തെ പ്രയോഗിക്കുവാൻ കർത്താവ് നയിക്കയില്ല. ദൈവവചനത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട പ്രവചനരേഖ അനുസരിച്ച് നാം മുന്നേറിയപ്പോൾ, ക്രമാനുസൃതമായി തുറന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സത്യങ്ങൾ സത്യങ്ങളായിരുന്നു; അവ ഇന്നും വിശുദ്ധവും നിത്യവുമായ സത്യങ്ങളാകുന്നു. പ്രവചനങ്ങളിൽ സത്യത്തിന്റെ ശൃംഖല കണ്ടുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ അനുഭവത്തിന്റെ ഭൂതകാലചരിത്രത്തിൽ പടിപടിയായി ആ നിലം കടന്നുപോയവർ പ്രകാശത്തിന്റെ ഓരോ കിരണവും സ്വീകരിക്കാനും അനുസരിക്കാനും തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഉപവസിക്കുകയും സത്യത്തെ അന്വേഷിക്കുകയും മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിധികളെപ്പോലെ അതിനെ കുഴിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു; പരിശുദ്ധാത്മാവാണ് ഞങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുകയും നടത്തുകയും ചെയ്തതെന്നു നമുക്കറിയാം. സത്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാവം ധരിച്ചുകൊണ്ടു പല സിദ്ധാന്തങ്ങളും മുന്നോട്ടുവെക്കപ്പെട്ടു; എന്നാൽ അവ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടതും തെറ്റായി പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടതുമായ തിരുവെഴുത്തുകളോടു ചേർന്നുകലർന്നിരുന്നതിനാൽ, അവ അപകടകരമായ തെറ്റുകളിലേക്കു നയിച്ചു. സത്യത്തിന്റെ ഓരോ വിഷയവും എങ്ങനെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അതിന്മേൽ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ മുദ്ര വെക്കപ്പെട്ടുവെന്നും നമുക്കു വളരെ നന്നായി അറിയാം. അതേ സമയം, ‘ഇവിടെയുണ്ട് സത്യം,’ ‘എന്നോടാണ് സത്യം; എന്നെ അനുഗമിക്കുവിൻ’ എന്നിങ്ങനെ ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ മുന്നറിയിപ്പുകൾ വന്നു: ‘അവരുടെ പിന്നാലെ പോകുവിൻ എന്നില്ല. ഞാൻ അവരെ അയച്ചിട്ടില്ല; എങ്കിലും അവർ ഓടിപ്പോയി.’ (യെരേമ്യാവു 23:21 കാണുക.)”

> “കർത്ത ാവിന്റെ നടത്ത ിപ്പ ുകൾ വ്യ ക്ത മായി
> അടയാളപ്പെ ടുത്ത ിയവയായിരുന്ന ു; സത്യ ം എന്തെ ന്ന ുള്ള അവന്റെ
> വെളിപ്പെ ടുത്ത ലുകൾ അത്യ ന്ത ം അത്ഭ ുതകരമായവയുമായിരുന്ന ു.
> ഓരോ കാര്യ വും സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിലെ കർത്ത ാവായ ദൈവം സ്ഥ ാപിച്ച ു.
> അന്ന ് സത്യ മായിരുന്ന തു ഇന്ന ും സത്യ മാണ്. എന്ന ാൽ ശബ്ദ ങ്ങ ൾ

കേൾക്ക പ്പെ ട്ടുന്ന തു നിർത്ത ുന്ന ില്ല —'ഇതാണ് സത്യ ം. എനിക്ക ു പുത
വെളിച്ച മുണ്ട ്.' എന്ന ാൽ പ്രവചനരേഖകളിലെ ഈ പുതിയ
വെളിച്ച ങ്ങ ൾ, വചനത്തെ തെറ്റ ായി പ്രയോഗിക്ക ുന്ന തിലും
ദൈവജനത്തെ അവരെ പിടിച്ച ു നിർത്ത ുവാനുള്ള നങ്ക ൂരം ഇല്ല ാതെ
ഒഴുക്ക ിലാഴ്ത്ത ുന്ന തിലും വെളിവാകുന്ന ു. വചനത്ത ിന്റെ വിദ്യ ാർത്ഥ
ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ നടത്ത ിക്കൊ ാണ്ട ുപോയപ്പോ ാൾ
വെളിപ്പെ ടുത്ത ിയ സത്യ ങ്ങ ൾ സ്വ ീകരിച്ച ു, അവയെ സ്വ ന്ത മാക്ക ി,
ആഗിരണം ചെയ ്തു, തന്റെ പ്രായോഗിക ജീവിതത്ത ിലേക്ക ു
കൊണ്ട ുവന്ന ാൽ, അവർ അപ്പോ ാൾ വെളിച്ച ത്ത ിന്റെ ജീവിച്ച ിരിക്ക ു
ചാലുകളായിരിക്ക ും. എന്ന ാൽ പുതിയ സിദ്ധ ാന്ത ങ്ങ ൾ പഠിച്ച ു
കണ്ടെ ത്ത ുവാൻ തങ്ങ ളെത്ത ന്നെ നിയോഗിച്ച ിരിക്ക ുന്ന വർ,
സത്യ ത്ത ിന്റെയും പിശകിന്റെയും കലവറ ചേർത്ത ിരിക്ക ുന്ന ു;
ഇവയെ പ്രമുഖമാക്ക ുവാൻ ശ്രമിച്ച ശേഷം, തങ്ങ ളുടെ ചെറുദീപം
ദിവ്യ ബലിപീഠത്ത ിൽ നിന്ന ു കത്ത ിച്ചെ ടുത്ത തല്ലെ ന്ന ും അത്
അന്ധ കാരത്ത ിൽ അണഞ്ഞ ുപോയതാണെന്ന ും അവർ
തെളിയിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു." Selected Messages, book 2, 103, 104.